Πρό τοῦ ἀρχίσω τήν ὁμιλίαν μου
θέλω νά ἐπαναλάβω μιάν ἀπόψιν
ποῦ ἐγίνετο πάρα πολλά τόν
ἀμφιθεατρίου εἰς μέρος τῶν
τῶν ὁμιλητῶν οἱ ὁποῖοι (δέν νοιάζει
ποιοί εἶμαι) ἀγνοοῦν, παρεξηγοῦν,
δέν τήν χαιρέτουν νά ὅλη, τήν
δικαιοῦν ἐξαιρετέαν ποσότητα.
Μπορεῖ τό ἀμφιθέατρον νά ἀποτελεῖ
ἕνα κατάλληλον ἀναπαυτικό
καταφύγιον εἰς τάς ἀφοσιώσεις
τῶν ἐκεῖ Κυρίες καί Κύριοι! Ἐ!
ἐμένα τέτοιο ἀνοικοῦρεμμα δέν
θά τό κάνω ποτέ! Δέν μπορῶ
νά ἀγνοήσω τίς τρυφερές αὐτές
ὑποψίες, ποῦ μέ τήν ἀφρονοία
τους, βεβαίνουν, καί ἀμφισβήτουν
πρό παντός τό ἀμφιθέατρο, γι' αὐτό
τό ἀρχίζω τήν ὁμιλίαν μου μέ τό Κυρίες
καί κύριοι καί Δεσποινίδες

Εκείνες μοιάζει ο Χριστιανισμός
σημαίνει ότι ανάσταση του Χριστού
είναι ημέρα χαράς, ημέρα
αγαλλιάσεως. Σαν τη συνομιλία αυτή
δείχνει η ιστορία ένας λαός πλήρης ο Σεμπ'δε Μοσβούχ
ανάλαφρος, ότι ο
Χριστός αρπαλιασμένος στις γυναίκες μαζί
ήξερε πόσο εξαιρετικά είναι ή βιαζόταν και μίνα γνωστή
η αναίσθησίες του.
Θα προσπαθήσω ο,τι μου
να είναι συμμετοχή με το πνεύμα
της ημέρας. Εάν δεν το κατορθώσω
εγώ θα φταίω, η εσείς
Εγώ μεν ως αδελφός χριστιανός
του λόγου ή θαυμαστής χαρμοφιλής
εσείς δε, εάν δεχθείτε να μοιραστείτε
σε κάθε πλάνο ή πόθον Ρωμαίου συμμαχία
τι μέν. Η μόφορτε μερικοί σοβαρούτε
ρι οι να πούν (κατά το ήξεραν πάντα
φι γου Πρόϊπαμενον) ότι δεν η ιστορία
μου ξέφρεσε να είμαι σοβαρός ή ήσυ
χος μα' τα' ίμαστε σήβας. Νά σας πω
τι σοβαρό τύπο τι σκοπεύεται ένας ο λόγος
ξος το τιβάνι. Εσύ μα' ήρι κάτι πλεκάνα

δοι φρουρήσω τὴν ὀμορφιά μου, μιὰ
νύφη σὰν αὐτὴ δὲν θὰ ἠδυνήθη ἐπὶ βρέθη
κα, ἔλαν ἀποφασίσουν νὰ ἀντιπαθοῦμε
σὲ τὴν κόρη φοβήθηκαν τὸν φρο
ντίνον νὰ πάρω μ' αὐτὸ ἐξ ἴσου τὶ
θέμα νὰ ἀλλάξω. Ὕστερα ἀπὸ πολλοὺς
δυσμοὺς ἀποφάσισα νὰ φύγω ἀπ'
θέματι τὴν πόλη. Θέμα, ποιμενο-
ρο, θέμα ὀνομαζόταν, θέμα ἀπὸ
δῶδεκα, ὁπόταν ἐπαντέλω νὰ
συμφωνήσουν ὅλοι οἱ αὐθεν, ἀλλὰ
ἡ νέοι, ὅσοι ἔλυχε νὰ νοιώσουν
τὸ φόβο ἀπὸ τὰ ἀμπαλάμα τοῦ ἔρω
τος, μοῦ ἔλεγε ἡ ἔνα τραγοῦδι
« ἐὰν εὗ' ὀέρωλος ἄνδρας μαρίλου μαὶ
ἐκ μέρος σε θέρας
ἐκέρωνα χωνοὺ νὰ ἐοφήσω, ἡ-
τέντας ἀποφασὶν ἐπὶ ἐφεύγεικεν
ἔδως.

(Πιδωνοὶ μαρία μυρία τὸ βρῆ ἄξε ἡ ἔμω ἀ
νομρίθιες ἢ ἀποφοῦ ἐ, τότε ὅτι ἐχτιμαρά ὁ
αὐτὸν ὀεχάνα νὰ ἔχω σὲ λίγο τὸ ἔπρα ἡ ἀνάλο

3/ Καὶ τώρα ἔρχομαι στὸ θέμα μου. Ἡ γυναῖκα εἶναι τέρας, οἱ γυναῖκες εἶναι φοβερὸ πρᾶγμα, εἶναι οἱ μία κακὴ κακοῦ, εἶναι ὄφις, εἶναι Ἡρωδιάς, εἶναι τίγρις ποὺ δαγκώνει τὴν κόρη ποὺ τὴν ἔχει τὸ αἷμα τοῦ ἀπὸ τὸ ξέχειλο τῆς σαρκὸς τοῦ ἀνδρός, οἱ γυναῖκες εἶναι μεγάλες! ξένε οἱ ἐχθροὶ τῶν γυναικῶν, οἱ κακοὶ γύνες.

Ἀλλὰ τῶν ὅλων οἱ ἀγίους, ἐλεοῦν τὶς γυναῖκες καὶ τοὺς ἀγαπᾶνε ὅλη οἱ γυναῖκα εἶναι τὸ τελειότερο ἀριστούργημα τοῦ Δημιουργοῦ, εἶναι τὸ συμπύκνωμα τῶν ἀρετῶν, ἐλέους χαρίτων. Ἡ γυναῖκα ὡς μάνα εἶναι τὸ ἐπιδεξιότερο, ἐλεγκτικότερο μου ζοῦδε Ἡ γυναῖκα ὡς σύζυγος, εἶναι τὸ ἀπόρριμα τῆς οἰκογένειας, εἶναι τὸ ἄθω

κόψιμο τοῦ ἀνδρός, ἔνιωσε ἡ ψυχή
ποιητοῦ τῆς ἀγωνίας, τῆς λύπης
τῆς χαρᾶς, ἔνιωσε τό ἀνάνεμο
χειμώνα ποῦ κυλᾶει ὁ κόσμος
μαζί καί ~~[illegible]~~, γιά χαμένα
κάθε κόμμα ἀνάτη ποίηση τῆς ζωῆς
τίποτα γιά κείνη ποῦ χάθηκε τόν
μακάριο, ὅλη ἡ ψυχή του ζωῆ
ἀπό τό δεύτερο κάτω ἀγώνα καί ζωή τοῦ
ὅλη μονάχα τον γιά χέρια δεν ἄγγιξε —
Η τελευταία ἀκμή τέρα, ἔνιωσε τό ἄκρο
ἀκόμα τῆς ἀγάπης, τῆς ἀνεξιοπλίας,
τῆς ἀνελπιστίας
τῆς χαρᾶς ἀφοῦ τό ἀπόλυτο. Πολλ
ἡ μητέρα δέ δαβγαστηκαν τό ἀπόλυτο
ἄ τις ὅλες γιά τῆς κόσμου. Ἀπό ἀγάπη
τῆς μητέρας ἀφοῦ τό ἀπόλυτο, τί μου
γράφει ἀνεμπόδιστα ὁ Rich μέν τό
ἀόριστον. Η καρδιά τῆς μάνας
γιά χέρια.

Εξω στο δρόμο ξαφνικά η μάγισσα
Έβαλε φωνές σαν τρελή κι ένιωσε μια
σύγχυση στις καρδιές τους μόλις
τη μυρίστηκε κοντά μαχαίρι αίμα σα
δυνατό σαν τον είχαν δικό τους
η ξεριζώνει σιωπή δίπλα στη καρδιά
τους δεν μπόρεσε κανείς ανάσα
μόνο τα φαρμακωμένα τους σώματα
η καρδιά τους μόνος ξεχωρισμένη
δυνατά χτυπούσε χτύπαγε κι δόθηκε
μόνο η μάγισσα τα δόντια τους τρίζει
δυνατά μη φοβούμενος βρόχος
μη χάνοντας σωστά μια τον θεό

(14) Κοντά σφιγγόμενοι σύμφωνοι σε ένα σημείο έχουν τη ίδια αντίληψη τόσοι οι εχθροί, όσοι φοίβοι της γυναίκας, στη γυναίκα πεθερά! Όταν παίζοντα φύλλωσαν ένα σε δέρμα τη πεθερά του, είπε ούτε καμή ούτε καμιά, ούτε ζυγένια πεθερα.
Ένας άλλος είπε: Τόμτσος γι' αφέ μιλούσε τη πεθερά. Θαυμαστή φορ φοίβοι φοίδε, ότι δε δόσουν-νείδιο της γυναίκας, φωνάζει ένα μικρόβιο, το μικρόβιο της ζήλειας, το ο φόβος η ψυχαναγκάζοντας φοχοφόβεια
ὀφοῖον ὁ ἀνάλυσεται ὅσο φροχυρεῖ ἡ ἡ ζωή της γυναίκας, Μάζες ἔμας ἡ γυναίκα μήν η πεθερά, τό μικρόβιο φύλό ἀρχίζει μαζίας ~~μεταφέρεται~~ εἰς ~~ξεται~~ ὡς μέσος γι' αφοῖς ἡ ζήλεια ~~κλοσ~~. Τι αυτό ἡ πεθερά μισεῖ τό γαμπρό της, μισεῖ τη νύφη της, ζηλεύει τό μό της μαλλί ἀγαπᾶ τη γυναίκα
του

Ζηχεύει τὴ κόρη της, ζηχεύει τὸ γαμπρό
της ζηχεύει τὴ νύφη της. Τώρα αὐτὴ
βρῆκε ἄκρα
μεσούνυχα ὁ σύγχρονα ἀπὸ τὴν ἀρχαιό
τητα τοῦ τοῦ Εὐριπίδη τοῦ Ἀριστοτέλους
ἦταν ὁ Γαδείνας ὁ ὁποῖος εἶχε ὅλα δύο μο
νάχα ἡμέρες στὴ ζωή δὲ σὲ κάνει ἡ γυναῖκα
καὶ χαρᾶ τὴν ἡμέρα ποῦ δὲ παντρευτῆς, τὴν
ἡμέρα ποῦ δὲ τὴ... Θεέ μου. Ὁ Μένανδρος
λέει: ὑπάρχουν πολλά τέρατα στὴ γῆ στὴ θάλασσα
σα ἀλλὰ τὸ μεγαλύτερο ἀπὸ ὅλα εἶναι ἡ γυναῖκα.
Ὁ Ἀριστοφάνης καταφέρεται ἐναντίον ποῦ ἀνοίγει
γυρεύει τὸ γάμο! Ὁ δὲ Γιωαν. Χρυσόστομος
λέει ὅτι ἀπ' ὅλα τὰ ἄγρια θηρία τὸ πιὸ
βρωμερό εἶναι ἡ γυναῖκα.
Ὅλους ὅμως τοὺς ὑπερβαίνει αὐτὸ μισοῦμε
ἀκόμα ὁ Θεμιστὴς ὁ Ἀμιναῖος ἀπὸ τὸ Ἀγκύρωμα
ὁ ἐπονομαζόμενος Ἀγγελικὸς διδάσκαλος ὁ μέγας
μελαγχολικὸς θεολόγος τῆς Ἐκκλησίας

αμφίδοξα. κατά τόν 13ον αἰῶνα ὁ ὀδοῦς φιλοσοφικός ἀπό τάς θεωρίας τοῦ Ἀριστοτέλους διεκρίνετο ὅτι ἐπαναστατικά μονάχα εἶναι ὄν. ἀλλά, τήν συμπεριφέρεται εἰς τάς ἀρχαίας θεωρίας. Εἶναι ἕνα ἐξαίρετο μνημεῖο τῆς γνώσεως. Εἶναι τό εἰδεχθέστερον, τό μυχθηρότερον τό νεωτερίζον ὄν, τό δοκοῦν ὁ αὐθεν θον

πρέπει νά ἀποφεύγει, ὅπως ἀποφεύγει τούς γεωφούς! Αὐτοί οἱ ὑπερβαίνει κάθε ὅριον ὕβρεως. Περί ὅλων αὐτά δέ ουδένων εἰς τάς κ^ας ς Δ^ας νά παρα καλέσουν τόν Πρόεδρον ὅπως καλά τήν ἡμέραν τῆς Κρίσεως, ἐν τῇ μεγάλῃ αὐτοῦ ἐπιεικείᾳ συγχωρήσει τό τόσον ἀμαρτήσαντα διδάσκαλον, διά τήν φοβερά καλά τῶν μικρῶν ὕβριν καθώς καί ὅλους τούς ὑβριστάς τοῦ ἱερέως γένους. Αμήν

Κυρίες οἱ μεσόγυναι ἐπηνδίνδησαν ὅταν αἱ μονοῦχοι ἄρχισαν νά ξυλοῦν χειροδικήσουν, ὅταν ἄρχισε δηλαδή ὁ συγγραφεύς. Μάϊος τοῦ Αγγλικοῦ 1894 οἱ δεσποινίδες δέχθησαν νά ἐπαναλάβουν ἀνάτιον τῆς υπόθεσιν τῶν μονέων τῶν, ὀνομάσθη υπό ἐπαναλάβαν αὐτήν The Revolt of the Daughters μ. ἐπαναλ. τῶν θυγατέρων. Αρχηγοί τῆς ἐπαναλάβεως αὐτῆς ἦτοι Alice Πρόεδρος Σμιθ

πόρη αρχοντικής καί ἀριστοκρατικῆς οἰκογενείας, ἡ ὁποία κ' ἀπεμακρύνθη πρόσκαιρα τοῦ ἐνεργοῦ κ' ἐπιάσεν τά μέρη αὐτά μόνον ἐπειδή ἐκαλεῖτο κατά τήν ὁποίαν ἐπῆγε τά ἔξω· Πιθανόν νά μᾶς ρωτήσουν οἱ γονεῖς μας· Κ' ἐγώ ἄλλο μπορῶ νά ἐπιβεβαιώσω τά παρακάτω μας· ἔχουν τό σπίτι τους, τήν δίνει ἡ κα τῆς πρεσβευτίνας τους, τοῦ οἰκογενειακοῦ μας φίλου τους, τό χαρτζηλίκι τους· ἐγώ δέ ἔχω κανένα ἔξοδον ἡ δυο ἐφτά, θέλομε νά ἀνήκουμε στόν ἑαυτό μας, ἀλλά νά ζοῦμε σύμφωνα καί τήν δική μας, θέλομε νά εἴμαστε ἀνεξάρτητες. Ὁ θεός δέν ἔπλασε τήν γυναῖκα, οὔτε κούκλα, οὔτε ἐξαρτημένη ἀλλά ὁ ἄνθρωπος ἐξισώθηκε, δέν ἤμπορεῖ νά ἐφαρμοσθῆ τό ἀποδεικνύω φύλον. Τό ἀποδεικνύω φύλον εἶναι οἱ ἄνδρες, ποῦ τούς ἔρχε

λοῦμε ἀπό τή μύτη/ ~~αὐτό δικαι-~~
~~δόνεται ἔνιωσα παρατηρώντας τίς~~
~~μύτες τῶν ὀμμάτων οἱ ἀπόψεις κάτι σιν~~
~~νά μεταβληθοῦν σέ ἀφοβοσύνες~~
~~ἀπό τά τραβήγματα αὐτά~~) Ναί γίνε
τοῦ σέρνουμε ἀπό τή μύτη γ' τοῦς, ἐμ-
πάνουμε ὅτι θέλουμε. Γι' αὐτό ξέρω ὅλον
τί μπορεῖ νά σοῦ κάνει
εἶδε ~~κάποιος ἄνθρωπος~~ σε μέν μιμερον
παρέμβαση. Γενικῶς γίνε ὅλος
ἐξ ἐνθέου, δείχνει νά κυριαρχεῖ τοῦ
ἀνδρός γ' τοῦτο δά τό δῶρε αὐ ὄχι τόν
ἐπιμηχάνεις του. Τό δεμένο ἀς τό ὄμορφον
ἀπλον τῆς εὐτυχίας του. Κάποτε εἶχα
με κάμει μέν ἐπιφάνεια αὐτό κεφ-
ράλο ἀπό μία δονωνιά ἐν τῇ πορείᾳ
μου ἀπόλυτος τέλειον ~~ἀφρ~~ γραμμή της
μορφῆς τοῦ ζεοῦ, γ' ἀφοῦ τόν ρύθμος
πολλαί ὄψεις, ἐπίφωνος ἐκεῖ πολύ εὐάνα
γ' ὅλ' ὀφρνά κάμει. Ἐκείνη δονάμης

και ανδρείνδικα και αφού
~~ξεφύγει~~ μονομιάς τον κόσμο όλη δεξιά!
Τ' οχήματα αρχίζουν
(7) Κι' εισέρχεται εις το συνέδριον. Η
συνεδριάσεις διήρκεσε δυεξιμίσι κι'
τόσο αποφασίσαμε ανάλογα αυτήν
αφήκε δίξεστε εδέα τις γυναι-
κείας εργασίας) πολλοί ήταν
και αυ τις άλλες τις γυναίκες από
την αυλήνου) ώστε αργάσε η ώρα
χωρίς να το καταλάβουν. Ήταν σε
φοβερά μεσάνυχτα, κι' αφόσον
έγινε η συνεδρίασις, αλλά κα-
μιά δεν τόλμησε να φύγει. Γιατί
αν φύγετε έρχεται η αφόσος. Κα-
μιά όμως δεν μίλησε. Αναγκάσθη-
κε νάρθη μόνη μου δεύτερα φορά, ώστε
η τρομερότερη σκοπιά. Πώς να φύγουμε
τέτοια ώρα μόνες, ωσώστε μόνον αυτόν

ἔνα τὰ σπίτια μας! Ἡ ἀρόδρος
ἀνοιξε τὴν ἀγκαλιάν της ἐνῶ
ρωτοῦμε τὸ σιμάζι τοῦ πατέρα της
ἡ ἔρημη. Τὸ ἴδιο ἔκαμαν καὶ ὅσοι
εἶχαν τὰ ἀρφάνια τους, ἐκεῖνες ποὺ
δὲν εἶχαν ἀρφάνια, ἀφοῦ σιγὰ σιγὰ
βρίσκουν τὴν ἀρόδρο τῆς ἄλλες
ποὺ ἔρχονταν, ἀκρεμάζεσαν μερικοὺς
ἀδυνατοφυσικοὺς νὰ τὴς ὁνοδεύουν
ἕως τὰ σπίτια τους, ἡ ἴδια ἔμενε ἀπὸ
ξω ἀκροαναπαύσεως τῶν ἀρρωστῶν.
(6) Εἰς τὰ 1896 ἡ Ἀρουνὴ Παπαδοπούλου
ἐσημειώνεται πολλὰ σημειώματα.
Τότε ὁ ἐφ. Ρόδου ἐσημείωνε ἕνα
μανδηλάτον ἔρδρον ἐναντίον τῶν
γραικουσῶν γυναικῶν τῆς ὁποίας
γοῦν ἀνδρογυναίκας ἱστορεῖ
Ἡ δὲ Καλλιρόη Παρέν ποὺ ἐξέδιδε
τὴν ἡμερίδα Κυκλαδῶν ἐπιστέλη

δραμήθαλα ἐναντίον τοῦ Ποιήτη χαρα-
κτηριόσασα ὡς χυδαῖοες ἔβρεξ-
τα γραφόμενα του ἐνάντιον αὐτοῦ ὅτι
ὁ τίλος τῶν συγγραφέων εἶναι τιμη-
τικός μόνο γιά τίς γυναῖκες. Ἀπό αὐτόν
τόν ἀγῶνα βρῆκε ἀφορμή ὁ Βρέτον
τοῦ Βρεντζίδη, ἐξηγροσίευσε σειρά
ἄρθρων στήν Ἀνεξάρτητη μέ τίτλο
ἡ Γυναῖκες, μά τήν χειραγέλησι
τῶν γυναικῶν ~~καταπνιγμό~~ ~~μέ~~ ~~ὅλο~~
~~παρεξήγησι μέ ὅλο τό τέλος~~ ἐξαιρέσεις
ἡ θέση τῆς γυναίκας μέσα στήν ἱστορία, ἀνωνύμου
Ἡ γυναῖκα εἶναι μόνον γυναῖκα
ἢ καί ἄνθρωπος συγχρόνως; Καί ἐάν
εἶναι ἡ συμπεριφορά τῆς κοινωνίας
γυναῖκα
ἀπό τήν ἐποχή ὡς νά τήν θεωρεῖ ὡς
ὑποδεέστερον ὄν. Οὔτε εἶναι τέλει-
ον δυνατόν νά εἶναι διαφορετικά
ἀφοῦ οἱ δύο φεμινίστριες σκοποί τῶν
νομικῶν καί κοινωνικῶν σχέσεων

τό φωμαΐκον δίκαιον, καί ὄχι
ἀλλοιωμένος παραδέχονται δούλη
τοῦ ἀνδρός τήν γυναῖκα, ὡς ἐν κάθεται
~~ἐπιτρέπει καί θέλει καί νά~~
~~κάνει τό θέλημα~~ κατά τήν ἀποφασίνα τήν
(8) καί πάλιν τό βιβλίο τό ἀνδρικόν
δεν κρίνει τή γυναῖκα ἀνωτέρα
ἤ κατωτέρα; Φαίνεται ὅτι τό
βιβλίο αὐτό τό καταντίφει ἀπα
γόρευσε τῶν συμπερασμάτων του. Ἡ κα
νονική τήν ὑπόφεσε βασίζεται τόν
αὐτόν, ἐνῶ ἔφερε καί τήν ὀνομαστόν
βασίζεται τοῦ ἔξω τόν κανονικόν
τήν κόσμον. Γιατί ὁ ἄνδρας ἀπό
κατάλαβεν, ὅλαν βγαίνει μαζί τη
ἔξω τήν δεξιά ὡς βασίζεται
ἡ τήν βάζει κάτω τά δεξιά του, μρα
τεῖ τό ἐπαναγόρι της, εἰς τό ἄλλο
μέρος δέ καλεβῆ κρίνος καί

ανοίξει τη πόρτα και τη δώ
στο χέρι να κατεβεί, όλα μια
κορίτσι σηκωνόταν σε ένα όμορφο
κορίτσι όχι δα ομορφότερο και
καλοσαγέρο κάθισμα στη
κορφή, και μένανε όρθιοι έως
τέλος καθίσι, εκείνη, όλα ένας
άνδρας αναπήδησε στο δρόμο μια
κορίτσι της μεγάλη, μένει με το
παιδί στο χέρι έως τέλος τω
δύο εκείνη την άνοιξε κάτω
φορέσει. Όλα όμως πάει στο
σπίτι της με τον άνδρα της τότε
αρχίζουν οι όροι. Ο άνδρας σε-
κοιμόνεται στο κλεβάτι και δικαίωσε
τη βασίζεσαν κάτω τον γέρο
τις παντόφλες του, κάτω τον ρόλο
ένα κορμί, κάτω βάζει το τραπέζι
για κάνει, και έτσι δεν ένα τόπο

το χαμηλά τη συνοδεύει
Εξ τον έρωτα την ανεβάζει μέχρι
εβδόμου ουρανού, την αγκαλιάζει
ενδομυά του, φωνή του, άδερφε, όνει
ρο, φουφούδι, άγγιγο, έως όλου ε' αιτύχα
τον σωματού του, έως όλου βάζει δο χέρι
τη φρόνια, κόμα σάνα γίνε οι βάζγα
les beaux yeux à la cassette, δηλ. και
μα τα γυναικείαι μάτια εί τη ωενδρεμένα σάνα
Πωφίζδε η εποχή που φιλούσαν τη
γαγάτιαν χέρι αγγύβιν. Αγγαί
μα δαδείτε, ας εξελάουμε το ωρόγραμ
ψυχεαμρότερα. Τι φιλούσαν τόλε;
Τη γαγάτιαν χέρι αγγύβιν, Τι φι
τον τώρα; Τη γαγάτιαν χ'... Ένα
διαμέρισμα! Οι ανωαιτίους έναν
ουμγυνα με τα ένα δόλτε ανάγκας. Θα
αύνα βγάλε ανιγράφον αγγίγου

Εἰς τὴν σύνοδον ἠδύνατο συνῆλθε
εἰς τὴν Μάκων τὴν 23 θερίον
τῷ 585 ἕνας ἐσκιωμένος ἔδεσε
ἀπ' ἐρώτημα. Ἡ γυναῖκα
εἶναι ἄνδρωπος; Καὶ ἡ σύνοδος

ἀπό ποσῶν ἡμερῶν συλλύσεις
δυσχώδεις ἀσφάλειν mulié
zes esse homines δηλ. αἱ γυ-
ναῖκες εἶναι ἄνθρωποι. ἀλλά
αἱ τήν Προβηγκίαν δέν τό κα-
ταδέχθηκαν καί ἔλεγαν
Femmes non sunt gens ἀπό
αὐτούς τό κύριον οἱ Ταλλοι οἱ ὁποῖοι
ἔλεγαν les Femmes ne sont pas
gens αἱ γυναῖκες δέν εἶναι ἄνθρω-
ποι, ἀλλά ἐ ἄνειναι ἀπέλυτον
διαβολεῖα ἐ ὁλοκλήρον τήν
γνώμην τους αὐτή ἀπό τήν ἐξῆς
παράδοσι

(10) Ὁ Ἰησοῦς θέλησε νά πάει ἔκει-
νος περιπατῶν πρός τό βράδυ ἐ κύρι-
ε μαζί του τόν Ἀγιο Πέτρο. Ἐκεῖ
ὅμως σοῦ πρόσταξαν δύο γυ-
ναῖκες, παιδάκια. Τότε ἔλεγε ὁ

χρυσό τό Πέρο νά τούς συμμι-
νόσει. Εἶχε ὁ ἅγιος Πέρος ἀρρώ-
τό μέρος ποῦ ἦταν οἱ φωνές τ'
ἄδε μία γυναῖκα νά χλευάζει
μέ τό διάβολο. Μπῆκε ἀπό μέσον
νά τούς χωρίσει, ἀλλά αὐτοί
τόν ἔσπρωχναν τ' τά λόγια σου
σαν τότε ὁ Ἅγ. Πέρος δύμωσε
τρομερά τό μαχαίρι ἐκεῖνο μέ τό
ὁποῖο εἶχε κόψει τό αὐτί τοῦ
Μάλχου τ' τούς ἔκοψε τά κεφάλια
ὅλα σπῆγε ἀπό χρυσό τ' τά εἶπε
ἐκεῖνα ἔδυμωσε τ' τά δέλαξε
νά σοῦμε γρήγορα πίσω τ' νά τούς
ἀναπτύσει. Πῆγε ἦταν ἀπέναντι
ἀρπάξε γοῦνα τά κεφάλια τ' τά ἔβα-
ζε ἀπάνω στά, ~~ἀλλά~~ τ' τούς ἀνέστησε
μέ τη δυναμή ὅτι τά κεφάλια τοῦ διά-
βόλου τό ἔβαλε ἀπό πάνω τῶν

γυναῖκα ἡ τῆς γυναικὸς δλό
ὄν μετὰ τοῦ διαβόλου. Τί αὐτὸ γένε
σι Τοῦρα corps de femme et tête
de diable ὅπερ γυναικὸς ἔχει διαβόλου
(41) Περὶ τοῦ ὅτι ἐκείνοι οἱ γυναῖκες
ἀδόρκουν κοσμικαὶ ἐνδοξαί
Μερικοὶ ἀνεγόροι τοῦ 4ου αἰῶνος
εφρόνουν ὅτι ἐκείνοι μὲν οἱ γυναῖ
κες κατὰ τὴν ὀμορφιὰ τοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ
κατὰ τὴν δεύτεραν ἔφρονοῦσαν
ὅτι οἱ ἄνδρες προσέχουν τὸν τῶν
ἀνδρῶν διὰ νὰ κόψουν
τὴ ὀμορφιά των κι ἔτσι δὲν
κάνουν νὰ ἔχουν γυναῖκες, ἐφοῦ
δὲ γίνονται κοσμικοί!!
ἕνας ὀνόματι τὸν ἔλεγε ὁ κύριος Τριανάκης μανουήλ
~~ἐνασχολήθη συγγραφεὺς ὁ Λεμπρ~~ ρ
(42) ~~γέρων~~ ὁ Ραββίνος ὁ σύγχρονος
τοῦ Χριστοῦ, νὰ σὲ ἐξηγήσω σου
τὴ κατὰ τὴν κοσμικὴ διαθήκη

στὴν τιμωρία τοῦ ἀνδρὸς τῆς καὶ
στὴν γυναικοκτονία γυναῖκα
ἐκδίδει ἀπὸ τὴν τιμωρία τοῦ ἀν-
δρός· γι' αὐτὸ ὁ ἄνδρας φυλεῖται
γυναῖκα γιὰ νὰ κάμῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔκαμε...
Δὲν ἔκαμε ὁ ἄνδρας τὴ γυναῖκα ἀπὸ
τὸ κεφάλι τοῦ ἀνδρὸς γιὰ νὰ μὴ
γίνῃ ἀστρόφανος, οὔτε ἀπὸ τὰ
μάτια γιὰ νὰ μὴ γίνῃ ἀτυφλος
οὔτε ἀπὸ τὰ αὐτιὰ γιὰ νὰ μὴ γίνῃ
κωφίτερος, οὔτε ἀπὸ τὸ στόμα γιὰ
νὰ μὴ γίνῃ ἀγύμναστος, οὔτε ἀπὸ τὴ
καρδιὰ γιὰ νὰ μὴ γίνῃ ἀγρίος
οὔτε ἀπὸ τὰ πόδια γιὰ νὰ μὴ γίνῃ
ἀκρωτέρια, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ κεφάλια
ποὺ εἶναι πάνω σκεπασμένα
ἐξ ἑνὸς ἐν μεταμφιεσμένη ἡ γυναῖκα
ἔτσι ἄρεσε τὴ γυναῖκα
Ἐὰν ἔμενε οἱ Ἕλληνοι Ρα-
βίνοι συνεπτύσσαν τὴν σημαίαν

γυναῖκα καὶ ἀγγάζει γνώμη καὶ δὲ
ωιδεύει ὅτι οἱ γυναῖκες ἐωγαοθηκαν
γ' ἀπὸ τὸ κεφάλι, καὶ ἀπὸ τὰ μάτια, τὰ χε
ζη, τὰ αὐτιά, τὴ καρδιά, τὰ ωόδια τοῦ
ἀνδρός, γ' μόνο ἀπὸ τὴ σεκρά δὲν
ἐωγαοθηκαν!
Ἄξη ἐνδοχή εἶναι ὅτι οἱ γυναῖκες ἐωγα
οθηκε ἀπὸ ... τὴν οὐρά τῆς γάτας
Καὶ νὰ ὠῦ: Μιὰ μέρα δίγνοε ὁ Παπά
γαλος νὰ κάμει μιὰ βοζλα στὸ Παραδίσιο
νὰ κατεμείνει τὰ ωγαόρια τοῦ, ὁ ωός
βγέκει τὸν Ἀδάμ καὶ κάθεται κάτω ἀπὸ ἕνα
δένδρο γ' νὰ βαστᾶ τὸ κεφάλι του ἀπέμε
σε στὰ χέρια του γ' νὰ φαίνεται ὀλεφτικός
Ἐ Ἀδάμ τοῦ ζέγει ὁ θεός μαλὶ εἶσαι τόσο
ὀλεωτικός, δὲν μένεις εὐχαριστημένος ἐδῶ
μέσα; Τί σοῦ ζείωσε. Θέλεις τὰ ἀγαθά τὰ ἔγκε
θεούζη μου τοῦ ζέγει ὁ Ἀδάμ τί νὰ σοῦ ὠῦ.
δὲν μπορῶ νὰ σὲ ἰωανέω, γ' νὰ σοῦ ὠῦ ὅτι

Σημαίνει τη μόρφη της γυναίκας η λέξη ~~[illegible]~~ βένδρατης, σημαίνει, το γαμφό της γυναίκας τη μόρφη της περισσότερο από αυτή, σημαίνει τη νύφη της γυναίκας λόγω ότι. Εύρα σε βρήτε άλλα.

(5) Μισογύνοι υπάρχαν από την αρχαιότητα. Όπως ο Ευριπίδης ο Αριστοτέλης ή Θωμάς Αγγλος, αγγλικής καταγωγής οι μισογύνοι ήταν υπάρχαν όλαν οι γυναίκες έρχονταν κατά τον χειραγωγήσουν, όλαν άρχισε ο ωραιοφεμινισμός. Μόλις από 1894 στην Αγγλία οι φεμινίστες πάρχαν κατά ένα αδελφώσουν εναντίον τη μισογυνία της γυναίκας τους, ένωσαν μαζί και ένωσαν αυτή the Revolt of the daughters, της ένωσαν τις θυγατέρες, αρχηγός τη ένωσαν αυτή ήτο η Alice Πήρσας Εμίλ

Ὅχι ὅμως ὑστερεῖται εἰς μεγαλειότητα

11-12 – Ὁ Θεόφραστος ἀπὸ τὸ Aquinum

ὁ ἐξοχώτατος Ἀγγελικὸς διδάσκαλος, ὁ μεταφυσικὸς διδάσκαλος τῆς Δύσεως ἀκμάσας κατὰ τὸν ΙΓ' αἰῶνα ἐπηρεάσθη ἐμφανέστερον ἀπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους, διότι ἐν ὅλῃ τῇ ἐποχῇ οἱ γονεῖς εἶναι ὅν ἀλλεῖ δὲν συμπεριλαμβάνει εἰς τὴν ἀρχικὴν δημιουργίαν τῶν ἄλλο, παρὰ ἐξαίρεσιν τῆς ὕλης. Αὐτὸς ὁ ἀνθρωπίνου κατὰ τὸν ὅρον. Θεόφραστος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως εἰς τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἐπιστημονικὴν συγγραφὴν τὸν ἀμφιβόλου διδάσκαλον διὰ τὴν γνῶσιν κατὰ τὸν δαιμόνιον αὐτοῦ ἀσκήματος ὕβριν, ἀπὸ τὸν ὄχλον τοῦ ὑβριστοῦ, τὸν ὑπὸ τὸν φέγγος. Ἀμήν

οἱ χριστιανοὶ τὴν ἰδέα, ἡ αὐτὸ
γίνεται μέχρι σήμερα
καὶ ὅπως ἀποτέλεσμα μιᾶς ἀνα-
χρονικῆς τῶν ἐχθρῶν τῆς γυναικός
φαίνεται ἐκεῖ ἐδῶ δὲν ἔχουν
καμμιὰ ἰδέα γιὰ τὴν γυναίκα ἡ ζένε
ὅλη ὅταν πάρετε σῦρε ἕνα δὶ
πόρτα τοῦ ἀφανεστέρου ἁγίου
πέρα τοῦ ρύθμου τὶ ἀμφιβολίες
ἔχει ἡ αἰώνια. μετὰ νὰ ἴδω ὅλα ἀνεβεύθηνα.
Θὰ σὰς ἀναφέρω εἰς μίαν ἀντιπαράθεσιν
τοῦ ὁ γερμανὸς Grimm μέχρι τοῦ
Βοζλαίρου εἰς τοὺς Βενετίανους ὁ φέρει
τὸ ἔθιμον

δείξης ένα ότι από κανένα άνδρα δεν
γείνεται κατιά σήμερα.
Ο θεός γίνε εύφορος τη γυναίκα από τα
χουχούδια: τη κάνει: Όταν ο θεός
εφάνος τη γη, τη δάφνασε, τα διάφορα
φύα, ώδε ότι κάτι έχεσε φρό ονομα
ενός τής δημιουργίας. Αφορέθιος γο
σον κα δημιουργήσει ένα δύ χρηνά,
τα άνθρωπον: Πήρε χώμα γάσσα
γ' άρχισε κα τήν φτάδη, γ' ορφά ορφά
ένανε ένα όμοιωμα ανθρώπου ίσως
τα εφαντάβετο εμείνος. Κα τόσον τό ΄βα
γε στον Ήλιο, τό φύσηξε κάμποσες φο
ρές γ' τό άφησε εκεί κα κα κοιμήθη
γ' κα βυθόστηκε. Ύστερα από μερικές μέρες
γέρι αύ πάγω κα δύ τό δημιούργημα κα
πήρε πάντόσο σόν τό ΄ξε άφήσει, κα τί
κα δύ! Ένα όμο κυνόκλωνο με ανάμαλα κί
κα μεγά γένια μουδάκια, μαγαρό. Κα ώθηκε

Πῶ, οὐ φωνάξει ὁ δεύς τὴ Ἑλένα, τ' ἀγαπεῖ
σε τὰ γένεια του, τ' ἔγινε φρόμορφα κι μὲν
τὸν βγάνει. Πῆγε δὲ θεῖκαι κάφαλα, κάθε
σε δὸ δρόνο του, ὅγο συγγρή. Ὅλον τῆς δὲ
ὁ ἀρχαγγέλος ταβερίτη κι τὰ ἀνεκλίσον
τ' τὰ ἐὰς σκεπτικόν, τὶ ἑλένα πάγαδε.
Ἀὶ τὰ μυρὶ ταβερίτο τ' τὴ ἑλένα σὰν ἄρμα
μαλὸ, ἔκανα μιὰ μιάγα κοῦ δὶ μεταγίνεται
σύγα κὶ κάνει ἕνα χορτὸν ὄν, τ' βρῆκε ἕνα
τέρας ἕνα κάθιμος, τ' δὲ μὲ νοιάξει γ' αὐ
τό, ἀγγὰ τὶ ἀλία δὰ ὀχυρεύσον κὶ μένα
σὰ ἀσκεχόμενα γενικά, ὅλον δὲ τ' γένε
ὅτι ὁ δεύς ἔνγαρε τὰ ἄλλον κὶ τ' ἀπόνα
τ' ὀρκούσον αὐτῶν. Τὶ σὺ τὴ ἑλένα. Πα
νὰ γοῦδε τὰ τ' γένε ὁ ταβερίτη ἀναγαρβάν κὶ δίν
δίν τὸ κακό. — —

ὡς ἡ ἀδυνομένη Ἀφροδίτη.

γυναίκα, δεν άξιζαν γνώμη
κ' δεν θέλανε ν' ακούν οι γυναίκες εκείνα
ο,τι λένε κ' από το μεγάλο, κ' από
τα μάτια, τα χείλη, τα αυτιά
τα πόδια του άντρα, κ' μόνον
από τη σκιά δεν κοιτούσανε μια
(13) άλλη ευλογία ήταν ο η κι γυ-
ναίκα εκείνη από τη μορφή μέλα
οι αγόροι τη γυναίκα
ειδικά αγόροι τα αδυνατίζουν όλα
κι γυναίκα δεν κοιτάει από τη
μορφή αλλά αφού τα κοιτάει
κι κοιτάει.Όλα ο θεός έκαμε τη
γη τα δαχτυλίδια κ' τα διάφορα
τα ίδια δε κάνει εξαιρέσεις, ρεπούμπλικα
ρωσικη δημοκρατία δικαιώματα κι άνθρωπο
μόνο ~~ίδια αυτό τα θεωρούσαν~~ ωραία
~~ο,τι~~ βρήκανε μια ανοιχτό τα ύπνο μια
ωραία ομορφιά κι τότε κι
έτσι σκέφτανε κάτω απ' τη γ' δε,

Πρό ετών στάς Αθήνας περιποιή-
σοντο πολλαί συγγραφείς
και άγγλοι δέχθησαν και μεμνδοί
τούς αρχαίους έλληνας ή έκαμαν
ένα σύγγραμμα, ο οποίον ονομάζεται
«Ελληνικόν Θαυμασιολόγιον». Κάθε Κυριακή βράδυ μου
φαινόταν όχι σε ένα τεμπελχανείον
ή εκεί, όπως έξεραν, μεταξύ ηχών
ή αχταδιών συμπόσιον διάφορα
θέματα. Εκείνοι συνδρίασαν
επέδη ένα αξίωμα βήμα
τί είναι η γυναίκα: όχι
ειδοποίησαν τον φρόνιμον
με άφθονα χειροκροτήματα.
Πρώτος έλαβε τον λόγον ο φρό
νιμος (κάθε εβδομάδα εξελέγετο
ένας νέος φρόνιμος) ή μεταξύ άλλων
είπε: η γυναίκα είναι η χώρα

αίνιγμα διαρκής αἰσθήσεως τοῦ ουβρικοῦ βασανιστήριου.—
Ἄλλος εἶπε: Τί γυναῖκα εἶναι τό ὡραιότερον πλασμάτιον, τό χαριεστέρον, τό εὐδιάκριτον τελειότερον ὄν.
Ἄλλος εἶπε τί γυναῖκα εἶναι τό ὡραιότερον ἐπιτευγμένο ἀξιώματα τῆς δημιουργίας.
Ἄλλος εἶπε τί γυναῖκα εἶναι ἕνας ἐπίγειος Ἄγγελος ποῦ φέρει τήν παρουσία της ἀκτεριάνει τό τόν ποιό ἀλλόκοτον ἄνδρα
Ἄλλος τήν ἐπονόμασε ἄξιον τῆς παλαιοφοίτης, διακριτής γρίνια τῆς ουβρικῆς ἀπολαύσεως
τέλος ἄλλος εἶπε τί γυναῖκα δεν εἶναι τίποτε ἀπό τό ἰδεώδες ὄμορφο ἐκείνο ὁ δημιουργός τῶν ἅπαντα:—
Χωρίς γυναῖκα!

Ονειρεύομαι 7

Όλον εύλιωνα ή ένα ποιητή δόξασε
ος σέμνα γυναικά έγραφε. Τι γνώμη
έχει, τον ανάγνωσε, γράφω.
Ή ύδερα από ένα γιο ονειρεύεται
ή αναφέρει τα εξής ποίημα
Τι νε τάχα η γυναίκα;
μη ρωτάς. Φοβάμαι πολύ
χάρος, Άρης, φανούμε;
Ή πουλάει μια τα πάρα,
Ή βασίζεται μια δρόμο
Ένδρωπος δεν άνεται μόνο
Ποίηση, γέμισε μαζί τη
αυτό μόνο μια ξέχασε
μια ανδρώπους πολέμους
μη μαζί της γόρια χάσε

πολύ λίγοι νοιάζονται
οι γαλανοίν ὡς θεοί· καὶ αὐτό
γίνεται μέχρι σήμερον, γιὰ νὰ δείξουν
κοῦφα θεοί τὴν ὑφαιμόλητος.
Παρ' ὅλα αὐτά οἱ ἐχθροί τῶν γυναικῶν
14) δὲν τὰ βάζουν κάτω κι' γιὰ νὰ ἀπο-
δείξουν ὅτι ἔφταιγε αὐτὴ ἀποφάσισαν
δὲν ἔχουν καμμιὰ ἰδέα γιὰ τὴ γυναῖκα
γένε ὅλη· κάποιος σοφὸς ἕνας ὀλιγόφρ
τα τοῦ Παραδείσου. Ο Ἁγ. Πέτρος τοὺς ἐρώτη
σε τὶ ἁμαρτίες ἔχει κάμει. Ἐκεῖνος ἔφτιαξε
νὰ γράψει: Ὅλαν φοβηθῆκα. Σὲ συνέχεια
15) κάποιος δὲν φαντασθῆκε τὴ γυναῖκα
ἔχει τὴ μεριμνοφρονοῦσα κοντὰ τοὺς δια-
φόρους ἐνοχλῆς κ.λ.π. Ο Γερμανὸς Grimm
ἀνακάλυψε ὅτι οἱ τοῦ Βενδοῦνοι ἔφτι-
χε τὸ ἑξῆς ἐδίφιον: Ὅλαν ἕνας ἐμπιστευ-
τοῦς ἀνακαλύψει μιὰ γυναῖκα, τὸ φρό
νιμον νὰ βάλῃ τὸ μεγάλο του κάτω
ἀπὸ τὸ χέρι της γιὰ νὰ μὴ τὴ φροντιστῆ σου

τότε οἱ γυναῖκες φωνάζει πρὸς ἀπέ
νας τοὺς πραματευτὴς ποὺ τὸν νυχτῶν
Αἱ Ἄραβες, γάρν τοῦ Ἀλλάχ, γ' ἐν
ὀνόματι τοῦ Ἀλλάχ, γ' διὰ τὴν ἀγά
πην τοῦ Ἀλλάχ, ἀς μὴ τοῦ ἐπιτεθῆ
κανὰς τόπο γ' μὲ τριανταράγγα γ'
ὁ ἐμπραμτὰς ἐσώθετο.

16/ Ἐὰν γ' ἤτοιν ἕνας ἐμπραμτὰς
ἀς ἄλλες ἀραβικὲς φυλὲς ποὺ οἱ γυναῖ
κα δὲν βγαίνει ἔξω, ἀλλὰ κάθεται μέσα
ἀμέν μέσα ἀπὸ σπίτι. τρέξει
ἀπ' ἔξω ἀπὸ αὐτὲς γ' φωνάζει: Εἶπαν
νὰ τὴν πρόσλαβαν τοῦ χαρεμιοῦ
τότε ὅλες οἱ γυναῖκες φωνάζαν
Μαυρνὰ ἀπ' αὐτὸν κάθε ἐχθρός, κὰ
ἔνα ἀμέτρου ἐχθρός

17/ Εἰς τὴν Τριπολιν οἱ
ἀνύπαντρες γυναῖκες εἶχαν τὸ
ἔξῆς πρόνόμιον. Μποροῦσαν

καὶ σώσουν ἕνα παιδάκι ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ τοὺς ἀδικοῦσαν ἀπὸ μικρὴ ἡ πόρο, ἐφώναξαν: Θὰ τοὺς σκοτώσω ἀπ' τὴ μάνα τους ἀδικοῦσαν ἀπὸ αὐτὴν ἐκμηδένιση τὴ τόσα πάλι ἀδικοῦσαν ἕνα παιδάκι στὴ πορφανοτρόφα αὐτοὶ ἦταν κακοκρεμένοι, ἀλλὰ εἶχε πάει διαφορετικὰ ἀπὸ τὴ γυναῖκα τοῦ ἔνα κοντὸ τοὺς ἀδικοῦσαν ἀπὸ πορφανοτρόφα, ἔτρεξε ἡ κυρία γυναῖκα τοῦ τὴ φώναξε πάλι κοντοῦ δὲ ἀδέρφια δὲ ἀπόμειναν, τὴ γυναῖκα ἐκφοβίσαν. Ὁ παιδάκι γυρίζει τὴ βρεφοκομοῦσε γυναῖκα του, χωρὶς κάποιο κακό, γυρίζει κοντὰ τοὺς δικοὺς του: Ἐμπορεῖς σκοτώνεσε με γρήγορα ἀπὸ πορφανοτρόφα κοντὰ τέρμονα πάνω τὸ κεφάλι!

τὸ παιδάκι εἰς τὴν ἀγκάλας μου. Τί μ' ἔκαμε νὰ τὸν κρατῶ μόνον, νὰ τὸ φιλῶ δὲ μιᾶς μὲ φιλιὰ δὲ πάψω νὰ τὸ φέρνω πλάγια, νὰ τὸ θωρῶ κι νὰ τὸ κλαίω; Θέλω ἔχω μυρωμένα μαλλιά, ἀναγνωρίζω τὸ σχῆμα μου, ἀλλὰ ἐκεῖνα νὰ τὸ δοῦν ἀφοῦ ἡ ψυχή μου τὰ ἀγαπᾶ! Ὕστερα ἀπὸ πολλὴ σκέψη τοῦ λέει ὁ θεὸς μπορεῖ νὰ γίνῃ κάτι, ἀλλὰ δὲ χρειάζεται νὰ κάνῃς μιὰ δυάδα, μιὰ νὰ σοῦ δίνω ἕνα σύντροφο. Τί δυάδα δὲ Παναγιά μου; Νὰ δὲ σοῦ κόψω τὴ μιὰ φλέβα μιὰ νὰ δημιουργήσω τὴ σύντροφό σου. Ὦ εὐχαριστῶ θεούλη μου ὄχι μόνο τὴ μιὰ ἀλλὰ τὴ δυὸ φλέβες δυναίμη μιὰ τὴ σύντροφό μου. Τώρα ὁ θεὸς κάτι κάτι χάρηκε καὶ σὰν ἀπαντοῦ ἔλεγε τὸν Ἀδάμ ~~εἰκόνα τὸν γυναικῶν~~

ἄλλη ἐκδοχή εἶναι ὅτι ἡ γυναῖκα δὲν ἔκαμε ἀπὸ τὴ φλέβα τοῦ ἀνδρός, καὶ ἀπὸ